

Cornelia Söderlund trött *fann sin egen väg och slo*

Cornelia Söderlund är 16 år och har CF. Hon bor med sina föräldrar Hélen Söderlund och pappa Peter Svensson och sin storasyster Johanna i Hässleholm i Skåne. Hon är en glad, positiv och målmedveten tjej som tröttnade på all träning och satsade på sitt stora intresse sång istället - till allas fasa.

Cornelia fick sin CF-diagnos när hon bara var tre månader gammal eftersom hon hade svåra magsmärtor. Genom åren har hon testat många sporter men inte fastnat för någon, träningen blev bara ett måste. Nu när hon går i årskurs nio har hon sagt ifrån och satsar helhjärtat på sitt stora intresse, nämligen sång. Hon sjunger både i kör och har startat ett popband ihop med några kompisar, plus att hon sjunger hemma, typ hela dagarna.

- Både mina föräldrar och personalen på CF-centret blev oroliga, men jag har jättebra lungkapacitet så de har tvingats inse att jag mår bra av sången och att den i nuläget fungerar lika bra som vilken träning som helst, säger Cornelia med stolthet i rösten.

Cornelias kör heter Chorus Mix, det är en kyrkokör med ca 30 körsångare där hon kan vara med ända tills hon tar studenten. Hon har sjungit i kören sedan hon var sex år.

- Vi hittade en annons i tidningen Norra Skåne, där man kunde få prova på att sjunga i barnkören som heter Hasselnötterna. Där sjöng jag tills jag kunde börja i Chorus Mix. Vi sjunger på andakter och då sjunger vi ju en kyrklig repertoar men vår körledare blandar in lite andra låtar också som Beatles m.m., berättar Cornelia.

Det märks att sången betyder mycket för henne och märkligt nog har hon en lungkapacitet som en med CF som tränar mycket. Hon klarar av att sjunga en hel konsert utan problem, en gång hade de repetition i nio timmar, vilket Cornelia klarade helt utan att hosta eller bli trött. Men hon sjunger inte bara i kören.

- Jag sjunger varje dag hemma, jag älskar att sjunga. Sedan några månader tillbaka har jag och några vänner också bildat ett kom-

Cornelia Söderlund bytte tråkig träning mot körsång i Chorus Mix i Hässleholm.

pisband som heter The Case. Vi spelar rock och pop. Det är jag på sång, en trummis, en gitarrist och en bassist. Vi ska kanske spela på en festival i augusti i Tyringe.

Cornelia vill gärna jobba med musik i framtiden men har sökt ekonomiprogrammet på gymnasiet. Musiken får komma efter gymnasiet.

- Jag tycker bäst om musikaler. Det är kombinationen av sång och dans och skådespeleri som jag gillar. Det är så levande, säger hon entusiastiskt.

Hon har tidigt fått lära sig att ta ansvar och hon låter bestämd när hon berättar att hon vill vara så frisk som möjligt. Hon slarvar aldrig med sin behandling och vill hela tiden förbättra sina resultat.

tränade på att träna – og alla med häpnad!

"Jag har bevisat att sången fungerar minst lika bra för mig som träning", säger Cornelia.

Hon sätter upp mål och stävar sedan efter att nå dem.

- Jag var ganska stressad ett tag, berättar hon. Men nu fungerar det bättre, jag har bevisat att sången fungerar minst lika bra för mig som träning och folk har slutat tjata. Inhalation och sång - det passar mig.

Skolgympnan är Cornelia dock med på, men efter att ha testat allt från fotboll och gymnastik till dans på sin fritid så tröttnade hon. Men hon börjar kanske dansa igen till hösten, tror hon.

- Alltid när man pratar om CF kommer träningen in, till slut blev det tråkigt och tjatigt. Men det är kanske bara en period i mitt liv. Det är tur att jag har sången som jag tycker är så kul.

Sången stärker andningen, tycker Cornelia, hon är bra på att

Foto: Hélen Söderlund

Sjukdomen har inte hindrat Cornelia från att satsa på sin dröm.

huffa och har en bra blåsteknik. Hon har inte många IV-kurer, kanske en om året de senaste åren och hon har inte några stora problem med slem, menar hon, och av kurererna blir hon bra direkt.

- Sjukdomen har aldrig hindrat mig från att åka på läger eller att vara med mina kompisar. Jag har åkt på läger m.m. utan problem. Numera när jag och mina kompisar träffas äter vi mat tillsammans, kollar film, lyssnar på musik eller åker på konserter.

Jag frågar Cornelia om hon brukar berätta för sina kompisar att hon har CF.

- När jag var liten berättade jag det alltid. Nu vill jag inte vara annorlunda så jag bestämmer mig för att inte berätta men sedan gör jag det till slut ändå. Då brukar de bli förvånade eftersom de tycker att jag är så frisk. ■